

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15Co/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123240355
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Balegová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:4123240355.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Balegovej a členov senátu JUDr. Pavla Lukáča a JUDr. Vlasty Ondrejkovej, v spore žalobcu: A. B. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. E. F. XXX/XX, XXX XX G., proti žalovanému: Obec Lehota, so sídlom 951 36 Lehota 16, IČO: 00 308 153, o uloženie povinnosti vydať stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 19C/103/2023 – 21 zo dňa 06. 12. 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Nitra č. k. 19C/103/2023 – 21 zo dňa 06. 12. 2023 p o t v r d z u j e.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie vyhlásil, že nemá právomoc vo veci konať (I. výrok), konanie zastavil (II. výrok) a žalovanému voči žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania (III. výrok).

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na čl. 46 ods. 1, čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 1, § 3, § 4, § 9 ods. 1, § 161 ods. 1, ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), § 54, § 55, § 58, § 117 ods. 1, § 118 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon), § 2 ods. 1, ods. 2, § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) a v časti trov konania podľa § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému vydať stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím, nakoľko žalobca splnil všetky náležitosti stanovené zákonom a príslušnými vyhláškami a aby súd určil povinnosť žalovanému vysporiadať sa vo vydanom stavebnom povolení s námietkami účastníkov konania. Žalobu odôvodnil tým, že je podaná podľa CSP proti správneho orgánu, ktorým je stavebný úrad (žalovaný), pretože správne súdy podľa správneho zákona nerozhodujú o žalobách na plnenie. Žalobu tak nie je možné zameniť s iným zásahom správneho orgánu podľa SSP, nakoľko podľa § 265 SSP súd rozhoduje o nepokračovaní iného zásahu, nie splnení povinnosti (rozhodnutie NS SR 8Sžk/31/2018). Žalobca v žalobe nenapáda postup správneho orgánu alebo jeho rozhodnutie, ale splnenie povinnosti vydať stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím, pričom má za to, že podanou žiadosťou splnil všetky náležitosti, jednak odborné, kladené na projekt, ale aj všeobecné zákonné povinnosti spojené s podaním žiadosti. Nemôže teda prísť ku skutočnosti, že stavebník splní všetky náležitosti stavebného povolenia a stavebný úrad mu právo priznané pri splnení zákonných podmienok odníme a stavebné povolenie nevydá. V uvedenom prípade má žalobca plné právo domáhať sa súdnej ochrany na vnútroštátnom súde alebo za stanovených podmienok na súde únie, nakoľko toto právo vychádza z práva Európskej únie vlastníť a užívať majetok. Dňa 23. 11. 2016 podal žalobca osobne v podateľni Obce Lehota žiadosť o stavebné povolenie na novostavbu

rodinného domu, kde uviedol parcelné č. XXX, č. XXX/X a katastrálne územie H.. Uviedol tiež meno projektanta I. G., spôsob realizácie stavby dodávateľsky, náklady 140 000 eur, termín dokončenia 2020 a všetkých susedov, ktorých považoval za účastníkov konania. Rovnako tak v hotovosti uhradil poplatok za podanie. Prílohy tvorili trikrát projekt pre stavebné povolenie, list vlastníctva, katastrálna mapa (originál), vyjadrenia: Pamiatkový ústav Nitra, Telekom, životné prostredie, Západoslovenská distribučná, malý zdroj znečisťovania, plynárenská, potvrdenie obce o územnom pláne, osvedčenie projektant, vyjadrenia účastníkov konania, povolenie vodnej stavby studne. Podaná žiadosť obsahovala všetky zákonné náležitosti, ktoré vyžaduje stavebný zákon. Nad rámec uvedeného žalobca predložil územné rozhodnutie žalovaného, kde sú uvedené parcely stavebným pozemkom. Z vyjadrení všetkých dotknutých orgánov jednoznačne vyplynulo, že proti novostavbe rodinného domu nemali žiadne námietky. Na pozemku č. XXX sa nachádzala vodomerná plastová šachta, pričom správcom je súkromná firma J., ktorá žalobcovi uviedla, že stanovisko, pokiaľ už je na pozemku prípojka, nevydáva, nakoľko už raz vo veci bolo posudzované. Na pozemku č. LV XXX/X sa nachádzal pozostatok časti starého hlineného domu, na katastrálnej mape sa nenachádzal, rovnako tak ho nezakreslil v projektovej dokumentácii stavby projektant. Pozostatok stavby nie je možné považovať za stavbu v zmysle stavebného zákona, nakoľko už z nej zostal pozostatok, z ktorého nie sú zrejmé kontúry pôvodnej stavby. K uvedenému žalobca predložil 3 ks fotografií, na ktorých je vidieť, že išlo o časť domu, keďže v prednej časti je viditeľné pokračovanie múrov, fotografiu katastrálnej mapy, ktorá je asi z roku 1982 z archívu Ivanka pri Nitre, na ktorej je vidieť, že celý hlinený dom mal dlhý tvar obdĺžnika a na jeho fotografii z roku 2016 je časť asi 1/5 domu. Z § 58 stavebného zákona vyplýva, že prílohy tvoria aj vyjadrenia dotknutých orgánov. Tieto má stavebník povinnosť priložiť k žiadosti. Súčasťou žiadosti o stavebné povolenie bolo aj územné konanie, preto v zmysle § 3 ods. 3 nebolo potrebné, aby správca cesty ako správny orgán vydával súhlas. Preukázaná je skutočnosť, že žalovaný oznamoval začatie stavebného konania spojeného s územným konaním. Podľa § 35 stavebného zákona územné konanie sa začína na návrh alebo z podnetu stavebného úradu. Pokiaľ to aj nebolo v žiadosti o stavebné povolenie uvedené, stavebný úrad mal oprávnenie začať územné konanie súbežne so stavebným konaním, čo aj uskutočnil. Žalobca musel v podanej žiadosti splniť aj podmienky, ktoré stanovuje § 45 ods. 4, ale aj vyhláška č. 533/2000 Z. z. k § 35 stavebného zákona. V predmetnej vyhláške sa podrobne uvádza, aké podklady majú byť prítomné v podaní. Žalobca všetky doklady ohľadne skutočností spojených so stavebným zákonom aj na vydanie územného rozhodnutia spojeného so stavebným konaním splnil. Projekt pre stavebné povolenie obsahuje okrem hlavného projektanta, ktorý zodpovedá za celý projekt, aj ďalšie odborné osoby projektantov, v uvedenom prípade to boli statik, ktorý vyhotovil statické posúdenie stavby, projektant v oblasti TZB, teda zdravotníctva, vykurovanie a projektant v oblasti elektroinštalácií. Projekt na stavbu bol zhotovený projektantmi, ktorí musia nielen poznať a dodržať príslušné normy viažuce sa k časti, akú projektujú, ale aj splniť požiadavky podľa vyhlášky č. 532/2002, prípadne iné, napr. na ochranu zdravia a pod. Nie je vecou žalobcu, aby pri podaní žaloby duplicitne preukazoval splnenie všetkých kritérií, ktoré už plnili uvedení projektanti v súlade s normami a aj vyhláškou č. 532/2002 Z. z., ale opačne, aby žalovaný vykonal ich kontrolu podľa § 62 stavebného zákona. Práve táto skutočnosť vyplýva z § 62 stavebného zákona, ktorým stavebný úrad kontroluje okrem formálnych nedostatkov chýbajúcich častí aj dodržiavanie, či odborné náležitosti daného projektu sú splnené podľa príslušných vyhlášok. Kontrolu stavebného úradu je tak možné rozdeliť na dve časti, pričom jedna časť je formálne preskúmanie podania a náležitosti, ktoré môže uskutočniť osoba bez odbornej znalosti v oblasti stavebníctva, ale aj sudca. Následne druhá časť je odborné posúdenie z hľadiska materiálov, konštrukcií a podobne, na ktoré sú potrebné odborné znalosti všeobecných častí stavby. Žalobca uviedol, že pracovník stavebného úradu nemá oprávnenie, aby vedomostne bol schopný preskúmať statický výpočet a následne mal znalosti v oblasti projektovania elektrotechnických prípojok a vedel prepočítať tepelné straty. Žalobca má za to, že časť ohľadne doloženia dokumentácie v súlade so stavebným zákonom, je oprávnený rozhodnúť a preskúmať sudca. Podľa názoru žalovaného má súd oprávnenie vo veci rozhodnúť aj v prípade, ak by bola predmetom sporu odborná časť a žalovaný by poukazoval na jej nesplnenie. Z rozhodnutia ESLP a zásady iura novit curia vyplýva, že súdy, ale aj správne orgány majú rozhodovať a nie opačne nerozhodovať. Žalovaný bol povinný rozhodnúť v lehote 30 dní od podania žiadosti, alebo v prípade, ak by išlo o zložité posúdenie, túto lehotu predĺžiť. Žiadosť o stavebné povolenie nebola ničím náročná, ktorá by si vyžadovala nedodržať uvedenú lehotu. Naopak, ide o jednoduchú stavbu – bungalov o rozlohe 150 m². Rovnako tak vyjadrenia 2 susedov nie sú vecami, s ktorými by sa nevedel žalovaný vysporiadať a rozhodnúť o nich v stavebnom povolení. Žalobca sa podanou žalobou domáha zákonného práva vlastníť a užívať majetok, t. j. stavbu, v ktorej má záujem bývať. Stavebný zákon pri podávaní žiadosti stanovuje splnenie povinností a podmienok, ktoré sú spojené so stavebným konaním a z jeho znenia rovnako vyplýva, že ak tieto podmienky sú splnené, žalovaný je povinný stavebné povolenie vydať, inak

dochádza ku škode na právach žalobcu, k porušeniu jeho zákonného práva vyplývajúceho z ústavy a Charty práv únie vlastníť majetok, čo ESLP považuje za základné ľudské právo. Žalobca sa preto v záujme tohto práva domáha súdnej ochrany, aby súd preskúmal a následne rozhodol, či stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím spĺňa podmienky vydania a ak áno, aby rozhodol, aby žalovaný stavebné povolenie spolu s územným rozhodnutím vydal.

4. Súd prvej inštancie po preskúmaní veci konštatoval, že stavebné konanie je osobitným, špecifickým druhom konania, ktoré sa spravuje osobitnými právnymi predpismi. Uskutočňovanie stavby je štátom regulovaná činnosť, ktorú vykonávajú stavebné úrady v rámci správneho konania. V zmysle príslušných ustanovení stavebného zákona o vydaní stavebného povolenia rozhoduje stavebný úrad, ktorým je obec. Vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni koná obec ako stavebný úrad, vykonáva štátnu správu v druhom stupni krajský stavebný úrad. Súdny má právomoc v správnom súdnictve rozhodovať o nečinnosti orgánu verejnej správy na základe žaloby proti nečinnosti. Ak správny súd po preskúmaní zistí dôvodnosť žaloby, uznesením uloží správnomu orgánu, aby v určenej lehote konal a rozhodol, vydal opatrenie alebo vykonal úkon. Správnou žalobou sa žalobca môže domáhať na príslušnom správnom súde ochrany svojich subjektívnych práv proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy alebo opatreniu orgánu verejnej správy. Všeobecné súdy nemajú zákonom zverenú právomoc akýmkoľvek spôsobom zasahovať do stavebného konania. Vydanie, resp. nevydanie stavebného povolenia je plne v kompetencii stavebného úradu, na ktorý stavebník podáva žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou. Proti rozhodnutiu o zamietnutí žiadosti o vydanie stavebného povolenia je možné podať odvolanie, o ktorom rozhoduje krajský stavebný úrad. Rozhodnutie odvolacieho orgánu je možné preskúmať príslušným správnym súdom. Rovnako na príslušnom správnom súde je možné podať žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy.

5. V danom prípade sa žalobca domáha vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému stavebnému úradu povinnosť vydať stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím. Z podanej žaloby vyplýva, že žalobca dňa 23. 11. 2016 požiadal žalovaného o vydanie stavebného povolenia, pričom toto stavebné povolenie mu vydané nebolo. Zo žaloby však už nie je zrejmé, z akého dôvodu. Súd prvej inštancie preto nemal vedomosť, či žalovaný vydal rozhodnutie, ktorým žiadosť o vydanie stavebného povolenia žalobcovi zamietol a z akých dôvodov, či proti prípadnému zamietajúcejmu rozhodnutiu podal odvolanie a následne aj správnu žalobu alebo či žalovaný rozhodnutie nevydal a žalobca sa domáhal žalobou proti nečinnosti orgánu verejnej správy, aby žalovaný ako stavebný úrad konal. Žalobca v žalobe výslovne uvádza, že ide o žalobu na plnenie – splnenie povinnosti vydať stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím, o ktorej nerozhoduje správny súd, pričom nenapáda postup, rozhodnutie a ani iný zásah správneho orgánu. Žalobca teda žiada, aby vo veci konal a rozhodol Okresný súd Nitra, a to tak, že uloží povinnosť žalovanému vydať stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím. Takýto postup však podľa názoru prvoinštančného súdu nie je možný. Súd totiž nemá právomoc rozhodnúť o vydaní stavebného povolenia. O vydaní stavebného povolenia rozhoduje stavebný úrad, ktorým je obec, v tomto prípade žalovaný. Ak obec ako stavebný úrad zamietne žiadosť o vydanie stavebného povolenia, možno proti tomuto rozhodnutiu podať odvolanie na krajský stavebný úrad. Rozhodnutie krajského stavebného úradu ako odvolacieho orgánu je možné preskúmať príslušným správnym súdom. Rovnako na príslušnom správnom súde je možné podať žalobu proti nečinnosti orgánu verejnej správy, ak tento nekoná. Okrem uvedených zákonných prostriedkov je možné využiť pri nečinnosti orgánu verejnej správy aj iné prostriedky nápravy, napr. sťažnosť, podnet na prokuratúru a iné. V žiadnom prípade však všeobecný súd nemôže uložiť stavebnému úradu povinnosť vydať stavebné povolenie, teda povinnosť rozhodnúť konkrétnym spôsobom o tom, že stavebné povolenie má byť vydané. Na základe uvedených skutočností súd prvej inštancie konštatoval, že nemá právomoc konať v spore a konanie podľa § 9 ods. 1 CSP zastavil. Keďže žalobca podal svoju žalobu výslovne ako žalobu o splnenie povinnosti v zmysle § 137 písm. a/ CSP, pričom sám uvádza, že nejde o správnu žalobu, súd prvej inštancie zároveň nerozhodol o postúpení veci inému orgánu Slovenskej republiky, resp. správnomu súdu, pretože nezistil taký orgán, ktorý by mal právomoc rozhodnúť vo veci spôsobom, ako žiada žalobca.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol prvoinštančný súd v súlade s princípom procesného zavinenia zastavenia konania uvedeného v ustanovení § 256 ods. 1 CSP, keďže k zastaveniu konania došlo v dôsledku existencie neodstrániteľného nedostatku procesnej podmienky konania, ktorý zaviniel žalobca tým, že sa domáhal nároku voči žalovanému na súde, ktorý nemá právomoc vo veci konať a rozhodnúť. Pretože však žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nepriznal.

7. Proti vydanému rozhodnutiu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal v ňom nedôvodnosť napadnutého uznesenia, keďže ním malo byť hrubo odopreté právo žalobcu na súdnu ochranu a taktiež právo na spravodlivý súdny proces, keďže zákonná sudkyňa uznesenie vôbec neodôvodnila. Rovnako namietal porušenie jeho práva vlastníť majetok, čím malo dôjsť k porušeniu medzinárodného práva ESLP, práva únie a ústavného práva SR. Z uvedených dôvodov sa domáhal zrušenia tohto uznesenia a pridelenia veci inému sudcovi. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že v žiadnej časti CSP nie je uvádzaná skutočnosť, o akých povinnostiach má alebo nemá Okresný súd Nitra podľa CSP rozhodovať. Okresný súd Nitra dôvodil, že z predmetnej žaloby nebolo zrejmé, prečo stavebné povolenie nebolo žalobcovi vydané. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že podľa CSP nie povinný preukazovať skutočnosti, ktoré nenastali. Rozhodujúce je, že žalobou nenapáda postup žalovaného, ale to, že boli splnené podmienky vlastníť majetok žalobcu a žalovaný mu toto ústavné právo a medzinárodne uznávané právo odoprel. Podanou žalobou sa domáha súdnej ochrany vlastníť majetok za stanovených podmienok, ktoré splnil a preukazoval dôkazmi, nakoľko práve táto skutočnosť mu bola odopretá. Žalobu podal podľa CSP, nakoľko SSP žalobu o splnenie povinnosti neumožňuje, a preto správny súd nemôže o takejto žalobe rozhodnúť. Okresný súd Nitra mylne interpretoval a uvádzal, že sa žalobca mohol domáhať odstránenia nečinnosti alebo iného zásahu podľa SSP. Nečinnosť správneho orgánu je stav, kedy stavebný úrad nerozhodol vôbec ani o povolení ani o zamietnutí žiadosti. Žalobca podával žalobu o splnenie povinnosti vydať stavebné povolenie a CSP podanie takejto žaloby vyslovene spája so skutočnosťou, kedy došlo k porušeniu zákona, ktorý povinnosť stanovuje. Ak žalobca dôvodil, že stavebné povolenie nebolo vydané, uvedené nie je možné spojiť so skutočnosťou nečinnosti, teda že nebolo vydané rozhodnutie. Rozdiel medzi nevydaním rozhodnutia a nevydaním stavebného povolenia je zrejmý. Pod splnenie povinnosti nemožno podľa SSP uvádzať ani iný zásah. Iný zásah znamená, že správny súd nariadi, ak vzniknú dôvody odstrániť iný zásah a správny orgán odstránením iného zásahu v konaní pokračuje. Vo veci nie je možné podať ani všeobecnú žalobu podľa SSP, nakoľko žalobca nežaluje postup správneho orgánu, ale splnenie povinnosti, ktorá vyplýva zo zákona (Ústavy SR). Okresný súd Nitra však o žalobcovom ústavnom a medzinárodnom práve vlastníť majetok odmietol rozhodovať. ESLP už viackrát vo svojej judikatúre zdôraznil, že sudy majú rozhodovať a nie hľadať dôvody ako nerozhodnúť. Okresný súd Nitra tak cez rôzne svojvoľné výklady CSP a SSP postupoval presne opačne s jeho základnou funkciou súdu.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v medziach odvolania podaného žalobcom (§ 379 CSP, § 380 CSP) a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia zistil, že odvolanie nie je dôvodné. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP).

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd preto musí preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté rozhodnutie vzišlo. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania preskúmaval uznesenie súdu prvej inštancie len v rozsahu odvolacích dôvodov žalobcu (§ 380 ods. 1 CSP) a po prejednaní veci sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Keďže ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci, odvolací súd si osvojil dôvody napadnutého uznesenia a v podrobnostiach na tieto v zmysle § 387 ods. 2 CSP odkazuje.

12. Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému ako stavebnému úradu povinnosť vydať stavebné povolenie spojené s územným rozhodnutím. Argumentoval tým, že si svoje povinnosti vyplývajúce z príslušných stavebných predpisov splnil, avšak stavebné povolenie mu na základe jeho žiadosti zo dňa 23. 11. 2016 v zákonnej lehote vydané nebolo. Žiadal, aby prvoinštančný súd preskúmal jeho žiadosť o vydanie stavebného povolenia a v prípade, že spĺňa zákonné podmienky, aby uložil žalovanému povinnosť vydať stavebné povolenie spolu s územným rozhodnutím a súčasne mu uložil povinnosť vysporiadať sa vo vydanom stavebnom povolení s námietkami účastníkov konania. V žalobe výslovne uviedol, že nenapáda postup správneho

orgánu a ani jeho rozhodnutie, ale sa domáha splnenia povinnosti podľa CSP, keďže správne súdy nerozhodujú o žalobách na plnenie. Z hľadiska obsahu tak ide o žalobu o splnení povinnosti v zmysle § 137 písm. a/ CSP, ktorú však všeobecný súd stavebnému úradu uložiť nemôže, nakoľko mu to zákon neumožňuje. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon (§ 4 CSP). Podľa § 117 ods. 1 veta prvá stavebného zákona, stavebným úradom je obec (žalovaný). Žiadosť o stavebné povolenie spolu s dokladmi a predpísanou dokumentáciou vypracovanou oprávnenou osobou podáva stavebník (žalobca) stavebnému úradu (§ 58 veta prvá stavebného zákona). Z uvedeného je zrejmé, že o predmetnej žiadosti je oprávnený rozhodnúť len stavebný úrad (žalovaný) a pokiaľ tento rozhodnutie napriek splneniu zákonných predpokladov nevydá, príp. zamietne a jeho rozhodnutie druhostupňový správny orgán po podaní odvolania stavebníkom potvrdí, môže sa stavebník (žalobca) domáhať ochrany svojho práva alebo právom chránených záujmov porušených alebo priamo dotknutých nečinnosťou alebo rozhodnutím orgánu verejnej správy výlučne na správnom a nie všeobecnom súde (§ 2 ods. 2 SSP, § 6 ods. 1 SSP). Všeobecný súd nemá zákonom zverenú právomoc uložiť povinnosť orgánu verejnej správy konať a rozhodnúť vo veci vydania stavebného povolenia žalobcovi a už vôbec nie mu ukladať, akým spôsobom by mal vo veci rozhodnúť a s ktorými skutočnosťami sa má v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadať. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu náležite a dostatočne zrozumiteľne vo svojom rozhodnutí vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za právne významné pre svoje rozhodnutie a zároveň žalobcovi bližšie ozrejmil aj prípadné eventuality, ktoré mohli v tejto súvislosti nastať, a to s akcentom na možnosti žalobcu domáhať sa ochrany svojich práv v zmysle Správneho súdneho poriadku. Odvolací súd v kontexte zistených skutočností nezhliadol v procesnom postupe prvoinštančného súdu žiadne porušenie žalobcových práv a ani namietanú svojvôľu pri výklade jednotlivých ustanovení CSP a SSP. Keďže právomoc všeobecného súdu Slovenskej republiky konať v tomto spore nebola od počiatku daná, súdu prvej inštancie nezostávalo iné, ako konanie zastaviť (§ 9 CSP v spojení s § 161 ods. 2 CSP).

13. Odvolací súd záverom k veci poznamenáva, že rovnako ako súd prvej inštancie nepovažoval za dôvodné postúpenie sporu správneho súdu, či inému orgánu Slovenskej republiky, pretože žalobca jasne uviedol, že jeho žaloba nie je správnu žalobou (z jej obsahu nepochybne vyplýva, že takúto žalobu ani nemienil podať) a súd nezistil existenciu takého orgánu Slovenskej republiky, ktorý by mal právomoc tento spor prejsť a rozhodnúť spôsobom, akým sa žalobca domáha.

14. V intenciách vyššie uvedených skutočností odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1, ods. 2 CSP), vrátane závislého výroku o trovách konania, na ktoré súd prvej inštancie správne aplikoval § 256 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca procesne zaviniť zastavenie konania tým, že sa domáhal uloženia povinnosti žalovanému na všeobecnom súde, ktorý však nemá právomoc v spore konať a rozhodnúť. Keďže žalovanému žiadne trovy prvoinštančného konania nevznikli, súd mu nárok na ich náhradu nemal dôvod priznať.

15. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

16. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

17. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Keďže v odvolacom konaní bol úspešnou stranou žalovaný, mal by proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovanému však v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu nárok na ich náhradu odvolací súd nepriznal.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon v § 420 až § 423 CSP pripúšťa. Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom okrem prípadov uvedených v § 429 ods. 2 CSP.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.